

gribe Sagen ved nu at tage en saadan Beslutning. Derimod skal jeg henstille til den højtærede Minister, om det ikke, hvis der i Esbjerg er Trang til mere Præstebetjening — og jeg er tilbøjelig til at tro, at det er der — kunde ordnes i det Aar, der vil gaa hen med de Underfølgelser, der skulle foretages, saaledes, at der af Stiftsmidlerne blev givet et Tilskud til en personel Kapellan i Esbjerg, idet man paa den Maade naturligt vilde komme ud over Banskkeligheden i Ojeblikket, saa man i No kunde overveje, hvorledes man i øvrigt skal ordne Forholdene. — Jeg takker den højtærede Minister for, at han ved Ordningen af Højtidssofrets Afsløsning paa Frederiksberg vil bestræbe sig for at faa taget Hensyn til Grundlovens § 77, men jeg blev lidt bange, da han sagde, at det var i Overensstemmelse med „Anden“ i Grundloven, at kun de, der høre til Folkekirken, skulle være med til at betale ved Højtidssofrets Afsløsning. Jeg tror ikke, man kan sige, at det er blot i Overensstemmelse med Anden i Grundloven, jeg tror, det ogsaa er stemmende med Grundlovens Bogstav, saaledes som § 77 lyder: „Ingen er pligtig til at yde personligt Bidrag til nogen anden Gudsdyrkelse end den, der er hans egen.“ Deri ligger, at ingen, der ikke hører til Folkekirken, kan være pligtig til at betale Offer til den. Og naar der er Tale om Afsløsning af Offer, kan jeg ikke se, at de, der ikke have været pligtige til at betale Offer, med Rette kunne blive pligtige at betale Afsløsning derfor. — Det næste Punkt, jeg vil omtale lidt nærmere, er Spørgsmaalet om Lønningstillæg til Lærere og det dermed sammenhængende Forslag om Forøgelse af Tilskudet til utilstrækkeligt lønede Præsteembeder. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen) bebrejdede Flertallet forskelligt Ting i den Anledning. Det ærede Medlem bebrejdede os saaledes, at vi havde sagt, at Landstinget havde udtalt sig imod denne Bevilling, at Landstinget kun vilde gaa ind paa den under Forudsætning af, at vi gave Bevillingen til Præsterne. Men det har hverken Flertallet eller den højtærede Minister gjort gældende. Det er den højtærede Minister, som har stillet Betingelsen, og han har til Begrundelse af, at han har stillet denne Betingelse, sagt, at han for sit Vedkommende havde faaet den Overbevisning, at Landstingets Flertal ikke paa nogen Maade vilde gaa ind paa en højere Bevilling end 100,000 Kroner, og kun vilde gaa ind derpaa under Forudsætning af, at man gav Bevillingen til Præsterne. Det har altsaa for den højtærede Minister været et Motiv til at stille

denne Betingelse, men det hænger ikke saaledes sammen, at vi have ladet os bestemme af Hensyn til Landstingets Stilling. Vi have stillet os, som vi have, fordi vi ikke kunde faa Ministerens Samstemning og Medvirkning til at føre Sagen igennem, uden at vi gik ind paa hans Betingelse, og da vi i og for sig have fundet, at denne Betingelse er forvarlig, have vi meget let kunnet tiltræde Forslaget. Det ærede Medlem fra Ringkøbing siger, at vi paa den Maade give Administrationen Lov til at ordne Præstelønningsagen, men jeg maa tilstaa, at hvis Præstelønningsagen i det hele var saa let at ordne, at Ministeren, naar han fik Lov til at bruge 10,000 Kr. til, kunde bringe denne Sag ud af Verden, saa vilde vi staa nærmere ved Løsningen deraf, end jeg tror. Den højtærede Minister har imidlertid i Udvalget — og det ved det ærede Medlem fra Ringkøbing godt — erklæret, at han saa langt fra betragter Præstelønningsagen som ordnet, at han netop har lovet næste Aar at forelægge os et Forslag til denne Sags Ordning. Det vil være første Gang i lange Tider, at vi igen fra Ministeriet faa et Forslag til Præstelønningsagens Ordning, og jeg vil haabe, at dette Forslag maa være af den Natur, at det kan danne et Grundlag for en virkelig endelig Ordning af Sagen. Men i hvert Fald forekommer det mig, at vi ere komne denne Sag et Skridt nærmere derved, at vi dog nu have Udigt til at faa den forelagt af Regeringen næste Aar i en ny Skikkelse. Endnu skal jeg kun bemærke til det ærede Medlem fra Ringkøbing, at hvis Tinget vil følge ham, hvis man vil stemme mod de 10,000 Kroner til Præsterne, vil det, som Stillingen er, betyde, at Lærerne ikke faa noget. (S. C. Christensen: Hvor ved den ærede Ordfører det fra?) Det ved jeg deraf, at den højtærede Minister har stillet det som en absolut Betingelse, at Bevillingen til Præsterne gives, og at det er aldeles umuligt, at Folketinget skulde kunne gennemføre en saadan Bevilling mod Ministerens og Landstingets Modstand. Kun naar vi i den Henseende have Ministeren med os, er det muligt at faa Bevillingen ført igennem nu i dette Øjeblik ved Finanslovens tredje Behandling. Jeg siger derfor, at saaledes som det faktisk foreligger, er der for mig ingen Tvivl om, at det ærede Medlems Stilling betyder, at han nok udtaler sig for Lønningstillæg til Lærerne og endog antyder, at han kunde være tilbøjelig til at gaa meget videre end her er Tale om, men at han faktisk vil være med til at nægte dette Lønningstillæg ved